

РЕШЕНИЕ

№ 496

гр. С, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: П. Т. С. ВЛ.

при участието на секретаря С. ЕМ. Д.
като разглежда докладваното от П. Т. С. ВЛ. Гражданско дело № 20221110127395 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл.439, ал.1 вр чл.124, ал.1 ГПК.

Производството е образувано по предявен от П. К. К. против „ф-ма“ ЕАД отрицателен установителен иск за признаване за установено, че ищцата не дължи на дружеството сумата 174,04лв., представляваща главница по Договор за потребителски кредит от 07.05.2012г., сключен с „ф-ма“ ЕАД, разпоредена за плащане по ч.гр.д. №20450/2014г. по описа на СРС, 25с-в и дължима по изпълнителен лист от 08.05.2014г., издаден по делото, за събирането на която е образувано изп.д.№840/2014г. по описа на ЧСИ А Б, поради погасяване на възможността за принудително изпълнение на сумите по давност, както и поради това, че вземане за сумата не е възникнало за ответника доколкото вземането не е включено в предмета на договора за цесия.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът „ф-ма“ ЕАД е депозирал отговор, с който оспорва счита предявения иск за недопустим поради това, че всички възражения на ищеца по отношение на заповед за изпълнение били преклудирани с изтичане на срока, предвиден в закона. На следващо място счита предявените искове за неоснователни. Излага подробни съображения за липса на изтичане на погасителна давност.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, и взе предвид становищата и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От изискано и приложено към делото ч.гр.д.№20450/2014г. по описа на СРС, 25с-в се установява, че производството е започнало въз основа на Заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 ГПК от 15.04.2014г., подадено от „ф-ма“ ЕАД. По делото е издадена Заповед за изпълнение от 08.05.2014г., с която е разпоредено на П. К. К. да заплати

на заявителя сумата 174,04лв., представляваща главница по Договор за потребителски кредит от 07.05.2012г., ведно със законната лихва за периода от 15.04.2014г. до изплащане на вземането, такса в размер на 14,02лв, договорна лихва в размер на 1,71лв. за периода от 15.4.2013г. до 14.3.2014г., лихва за забава в размер на 10,26лв. за периода от 15.4.2013г. до 14.3.2014г. и разноски по делото.

Видно от съобщение от 09.06.2016г. на ЧСИ А Б, приложено по ч.гр.д.№20450/2014г. по описа на СРС, 25с-в, въз основа на изпълнителен лист от 08.05.2014г. е образувано изп.д. №20148500400840 по описа на ЧСИ А Б, като по изп.дело е направен опит за връчване на покана за доброволно изпълнение на П. К. К. на 27.05.2014г. и 07.06.2014г., но не е намерена на адреса. От П. К. К. е подадена жалба по ч.гр.д.№20450/2014г. по описа на СРС, 25с-в на 24.03.2016г., в която не е признала получаване на заповедта, а е посочено, че получава единствено несеквестируеми доходи.

По делото е изискано и приложено и заверено копие от изп.д.№20148500400840 по описа на ЧСИ А Б, образувано на 16.05.2014г. по молба на вискателя „ф-ма“ ЕАД от същата дата, въз основа на издадения на банката изпълнителен лист, като са посочени и изпълнителни способи. С постановление от 19.05.2014г. е разпоредено да се изпрати ПДИ и писмо до НАП и да се извършат справки, като е определен способ за принудително изпълнение – запор. На 17.05.2014г. са изпратени запорни съобщения до банки в страната. Запор е наложен по сметка без авоар в „ф-ма“ АД. Запор е наложен и на сметка в „ф-ма“ ЕАД, но поради грешка в имената на длъжника в запорното съобщение, банката е уведомила ЧСИ, че няма да извършва превод на средства. След жалба на П. К. К. от 24.03.2016г., с която е уведомила ЧСИ, че всичките ѝ доходи са несеквестируеми, със съобщения от 16.06.2016г. ЧСИ разпорежда вдигане на всички запори на сметки на длъжника.

На 23.08.2017г. по изп.дело е постъпила молба от „ф-ма“ ЕАД за конституиране на дружеството като вискател с оглед сключен Договор за цесия от 26.05.2017г. Поискано е единствено налагане на запор на трудово възнаграждение или пенсия. Приложено е единствено уведомително писмо до П. К. К. от „ф-ма“ ЕАД за сключен договор за цесия с ответника, но не и доказателства за връчването му. С молба от 13.11.2017г. „ф-ма“ ЕАД е поискало да се извърши опис на движимо имущество и справка за разкрити банкови сметки. Молби са подадени и на 01.11.2018г. и 4.06.2021г., като отново е поискано извършване на справка за работодател и пенсия и налагане на запор.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Видно от исковата молба П. К. К. въвежда като основание за недължимост в полза на „ф-ма“ ЕАД на сумата по Договор за потребителски кредит от 07.05.2012г., сключен с „ф-ма“ ЕАД, липса на включване на вземането в обхвата на Договор за цесия от 26.05.2017г., т.е. въведено е възражение за липса на преминаване на вземането в патримониума на ответника. При така въведено възражение изцяло в тежест на „ф-ма“ ЕАД е да установи, че е носител на вземането на твърдяното основание. От дружеството обаче не са представени

никакви доказателства в тази насока. Не е представено дори и копие от Договор за цесия от 26.05.2017г. и приложението към него, от които да се установи какви вземания на банката са били предмет на прехвърлителния договор.

Поради липсата на доказаност на качеството кредитор на „ф-ма“ ЕАД предявения иск следва да се уважи на соченото основание.

За пълнота на мотивите и поради това, че „ф-ма“ ЕАД е конституирана като взыскател по изп.д.№20148500400840 по описа на ЧСИ А Б, без да е представила никакви доказателства за принадлежност на задължението по изп.лист от 08.05.2014г. в нейния патримониум, следва да се изложат доводи и за недължимост на сумата и на другото наведено основание – погасителна давност.

Отричаната сума е установена за дължима в полза на „ф-ма“ ЕАД с влязла в сила заповед за изпълнение. По ч.гр.д.№20450/2014г. по описа на СРС, 25с-в е издадена заповед за незабавно изпълнение на парично задължение по чл.417 ГПК, която съгласно чл.418, ал.5 ГПК се съобщава на длъжниците от съдебен изпълнител. Видно от изп.дело заповедта за изпълнение не е връчена на П. К. К., но същата е узнала за издаването ѝ на 24.03.2016г., видно от текста на подадената жалба, но не е подала възражение срещу нея, а единствено е оспорила изпълнението досежно предприятия способ. Следователно заповедта е влязла в сила след изтичане на 14 дневен срок след посочената дата и с изтичане на предоставения срок за възражения срещу дължимостта на сумите, заповедта се е превърнала в годен изпълнителен титул, въз основа на който може да са допусне принудително удовлетворяване на предявеното притезание. Влязлата в сила заповед за изпълнение формира сила на присъдено нещо и установява с обвързваща страните сила, че вземането съществува към момента на изтичането на срока за подаване на възражение (Определение № 214 от 15.05.2018 г. на ВКС по ч. гр. д. № 1528/2018 г., IV г. о., ГК). Затова длъжникът не може да релелира възраженията си срещу дълга по общия исков ред, извън случаите на чл. 424 ГПК и чл. 439 ГПК, тъй като същите са преклудирани, с което се получава ефект на окончателно разрешен правен спор за съществуване на вземането – арг. и от чл. 371 ГПК, поради което и намира приложение разпоредбата на чл. 117, ал. 2 ЗЗД – срокът на новата давност е всякога пет години (а не три години, както счита ищеца).

Съгласно чл. 114 от ЗЗД, давността започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо. За този момент следва да се приеме издаването на заповедта и изп.лист - 08.05.2014г., от която дата започва да тече и установения със закон, срок на 5 годишната погасителна давност.

Съгласно чл. 116 от ЗЗД, давността се прекъсва а) с признаване на вземането от длъжника; б) с предявяване на иск или възражение или на искане за почване на помирително производство; в) с предприемане на действия за принудително изпълнение.

Съгласно т.10 от ТР №2 от 26.06.2015г. на ВКС по т.д.№2/2013г. на ОСГТК е обявено за изгубило сила Постановление 3/1980г. на Пленума на Върховния съд и следователно по време на изпълнителен процес тече давност за вземанията. Прието е и, че съгласно чл. 116,

б. "в" 33Д давността се прекъсва с предприемането на действия за принудително изпълнение на вземането. Изпълнителният процес обаче не може да съществува сам по себе си. Той съществува само доколкото чрез него се осъществяват един или повече конкретни изпълнителни способности. В изпълнителното производство за събиране на парични вземания може да бъдат приложени различни изпълнителни способности, като бъдат осребрени множество вещи, както и да бъдат събрани множество вземания на длъжника от трети задължени лица.

Прекъсва давността предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ (независимо от това дали прилагането му е поискано от вискателя и или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане от вискателя съгласно чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ): насочването на изпълнението чрез налагане на заповед или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т. н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. Не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др. Следователно течащата давност от датата на влизане в сила на заповедта не е прекъсната с образуване на изпълнително дело доколкото не представлява извършване на същински изп.действия. Не представлява същинско изп.действие и конституирането на нов вискател на мястото на предишния, т.е. заместването на вискател, доколкото не е насочено към събиране на вземането, а с посоченото ТР изрично се приема, че само присъединяването на вискател е същинско изп.действие. Видно от реда на извършването по изп.д.№20148500400840 по описа на ЧСИ А Б, се установява, че е извършено само едно същинско изп.действие – налагане на заповед на банкови сметки на 17.05.2014г. Със същото е прекъсната течащата погасителна давност и е започнала да тече нова, която е изтекла, доколкото не е прекъсвана на 17.05.2019г., т.е. преди подаване на исковата молба, поради което и искът се явява основателен.

Дори да се приеме, че давност тече от датата на влизане в сила на заповедта на 08.04.2016г., то доколкото след тази дата не са извършвани никакви същински изп.действия, давността е изтекла на 08.04.2021г., т.е. повече от година преди образуване на настоящето дело и искът отново се явява основателен.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски има ищеца, като на основание чл.78, ал.1 ГПК следва да ѝ се присъдят такива в размер на 350лв. за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по иск с правно основание чл.439, ал.1 вр чл.124, ал.1 ГПК, предявен от П. К. К., с ЕГН ***** и с адрес: град С, ж.к. „Д“, бл.183, ет.9, ап.49 срещу „ф-ма“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С, бул.”Д-р П Д” № 25, офис сграда Л, че П. К. К. не дължи в полза на „ф-ма” ЕАД сумата от 174,04лв., представляваща главница по Договор за потребителски кредит от 07.05.2012г., сключен с „ф-ма“ ЕАД, разпоредена за плащане по ч.гр.д.№20450/2014г. по описа на СРС, 25с-в и дължима по изпълнителен лист от 08.05.2014г., издаден по делото, за събирането на която е образувано изп.д.№20148500400840 по описа на ЧСИ А Б.

ОСЪЖДА „ф-ма” ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С, бул.”Д-р П Д” № 25, офис сграда Л да заплати на П. К. К., с ЕГН ***** и с адрес: град С, ж.к. „Д“, бл.183, ет.9, ап.49 на основание чл.78, ал.1 ГПК разноси по делото в размер на 350 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____